

[Poulsgaard]

valgte valgte at fremsætte lovforslag, så de særfordele, de offentligt ansatte har, bl. a. dette med 30 dages fri om året med fuld løn for at passe kommunalarbejde, blev afskaffet. Med det kæmpeunderskud, finansministeren nu fremlægger på omkring 45 mia kr., kan politikerne ikke tillade sig at bevilge sig selv mere i lønningssposen.

Besvarelse (22/8 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Foranlediget af bemærkningerne i begrundelsen for spørgsmålet vil jeg indledningsvis gerne fastslå, at det på ingen måde er fremskridtspartiets vedvarende kritik af de såkaldte særfordele, de offentligt ansatte har, der har fået mig til at overveje en ændring af de gældende diætregler.

Dernæst kan jeg oplyse, at den påtænkte ændring af § 16 i den kommunale styrelseslov går ud på, at der til kommunalbestyrelsesmedlemmer, der dokumenterer mistet arbejdsfortjeneste som følge af deltagelse i kommunalbestyrelsesmøder m. v., ydes en erstatning herfor ud over det fastsatte diætbetøb, men dog inden for et vist maksimum. Hidtil har kommunalbestyrelsesmedlemmer kun kunnet få godtgørelse for mistet arbejdsfortjeneste, såfremt tabet oversteg det fastsatte diætbetøb.

Der er således ikke tale om, at jeg har fundet, at der består særfordele for offentligt ansatte, men jeg ønsker alene at forbedre forholdene for de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der har indtægtstab som følge af deltagelse i det kommunalpolitiske arbejde.

Med hensyn til det øvrige i begrundelsen for spørgsmålet anførte om offentligt ansattes adgang til tjenestefritagelse for varetagelse af kommunale hverv skal jeg oplyse, at reglerne herom findes i bekendtgørelse nr. 215 af 31. maj 1972 om afholdelse af udgifter til tjenestens udførelse under tjenestemænds fravær som følge af varetagelse af ombud samt hverv som medlem af folketinget m. v. Disse regler gælder direkte kun for tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, men følges også for så vidt angår kommunalt ansatte. Såfremt reglerne herom skal ændres, hvad jeg for mit vedkommende ikke finder at der er anledning til, henhører spørgsmålet således under finansministeren.

Til *finansministeren (10/8 78)* af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren nøje vurdere, hvilke konsekvenser sukkerafgiften, jfr. lov nr. 406 af 20. august 1976, har medført?«

(Spm. nr. 1118).

Begrundelse.

Det må skønnes, at sukkerafgiften ikke som bebudet giver et provenu, men tværtimod ud fra en samfundsøkonomisk helhedsvurdering med særligt henblik på indkøb i udlandet, administrationsudgifter, reduceret hjemmesyltning og -bagning m. m. medfører såvel valutamæssige som provenumæssige tab. Såfremt denne antagelse holder stik, vil det være af interesse at få at vide, om ministeren vil kontakte regeringens daværende forligspartnere og forsøge at overbevise disse partier om det gavnlige i, at loven om sukkerafgiften ophæves.

Besvarelse (29/8 78):

Finansministeren (Heinesen):

Det er fra ministeriet for skatter og afgifter oplyst, at det i bemærkningerne til lovforslaget om sukkerafgiften blev anført, at afgiften ud fra nærmere angivne beregningsforudsætninger kunne anslås at ville indbringe ca. 300 mill. kr. årlig, når bl. a. hamstringsvirkningen var udtømt. Nu, hvor denne virkning synes at være ved at høre op – i de seneste 4 måneder er der tilsammen bogført 60 mill. kr. i sukkerafgift stigende måned efter måned – kan det se ud til, at beregningsforudsætningerne ikke holder stik, således at årsprovenu-et ikke kommer op på de 300 mill. kr.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til det fra ministeriet for skatter og afgifter oplyste og finder ikke grundlag for at fastslå, at sukkerafgiften har sådanne ulemper, der kan motiveres, at den ophæves.

Til *ministeren for offentlige arbejder (10/8 78)* af:

Kjelgaard (KF):

»Hvad agter regeringen at foretage for at sikre, at de elartikler, der er i handelen, opfylder de gældende bestemmelser og dermed ikke er til fare for forbrugerne?«

(Spm. nr. 1119).